

VE STUDIU. Olda Burda jako rozhlasový moderátor. (Autor: ARCHIV, 11.12.2015)

Lety - Populární moderátor a DJ od Berounky Olda BurDa se po čtvrtstoletí vrátí na místo, kde jako »dýdžej« začínal. „Zkusíme to znovu pořádně rozjet s kolegou Petrem Králem,“ říká.

Nastal čas adventu, blíží se Vánoce, těšíš se? A jak! Už proto, že 24. prosinec je i pro mě volný den... Dokonce ani v rádiu nemám službu, »až« 25. ráno od 6 do 14 hodin. Těším se i na 23. 12., kdy si s několika kamarády děláme Mokrého kapra.

Co to je? Spočívá to v odlovení, vykuchání a naporcování kaprů pro štědrovečerní večeři. Většinou je i filetujeme. Při té příležitosti si dáme něco dobrého, popijeme trochu vína a zhodnotíme rok.

Jak trávíš Štědrý den? Štědrý den u nás začíná procházkou. S rodinou kamaráda Petra Maxy chodíme tradičně do lesa nasypat trochu kaštanů a jablek zvěři. Večeři připravujeme doma všichni. Letos budou už počtvrté Vánoce i s Kačkou, kterou máme v hostinské péči. K nadělování si pustíme CD s koledami, které já uslyším, vzhledem k frekvenci předvánočních večírků už asi podvacáté. A když jsme hodní, jsou i nějaké dárky.

Máš nějaké vánoční jídlo, které chystáš ty sám, a nebo třeba nechystáš, ale nedokážeš si Vánoce bez něj představit? Hned se mi vybavil kuba. Houby, kroupy a ještě pár dalších věcí. Skvělého kubu dělala babička. Už jsem ho léta neměl, tak ho možná letos zkusíme. Ale určitě ho bude dělat manželka, já umím uvařit pouze čaj. A ještě pečů kapra, to mi taky jde dobře. Po vyfiletování se dá jíst jako řízek, absolutně bez kostí. Bez ryby si Vánoce nedovedu představit. Navíc ryba je symbol hojnosti, a tak bych se nerad rouhal jedením něčeho jiného. Kapra považuji navíc za naší tradiční rybu a mám ho rád.

Když už mluvíš o rybách... Ty jsi vášnivý rybář a pěkný úlovek jsi měl nedávno na Berounce, je to tak? Je to tak. Letos jsem měl velké rybářské štěstí. Podařilo se mi v říjnu na přívlač ulovit krásného sumce měřil 108 cm! Považuji to za zázrak, něco podobného se mi podařilo vůbec poprvé. Čtvrt hodiny si se mnou hrál, ale nakonec mi vplul do podběráku. Udělal mi nepopsatelnou radost. Díky němu už jsem letos jedny Vánoce měl.

Kdysi dávno jsem byla častou návštěvnicí tvé diskotéky v Králově Dvoře. Diskotéky tam byly velmi vyhlášené a hodně navštěvované. Jak na tu dobu vzpomínáš? Vzpomínám si na to velmi rád. Naše dvojdiska s Petrem Králem byla opravdu vyhlášená. Letos je to přesně čtvrt století, co jsme spolu začali hrát. Od té doby se naše životy zajímavě propojují. Poznali jsme se v Královodvorských železárnách. Já byl pro přílišnou diskotékovou horlivost přerazen na jinou práci a na mé místo byl dosazen právě Petr. To si šéf moc nepomohl... Záhy na to jsme začali dělat dvojdiska v kulturáku v Králově Dvoře. Chodilo na nás tisíc lidí sobotu co sobotu. Každý z nás v té době prošel konkurzem do jiného rádia. Já do Voxu a Petr do Bontonu. Ve spojení jsme byli ovšem neustále. Dokonce, když hledal bydlení, tak jsem mu volal, že v Dobřichovicích jsou docela fajn byty na prodej a ono to klaplo. Jsme tedy skoro sousedé. Kruh se uzavřel. Po dlouhých letech jsme oba znovu ve stejné společnosti, v Českém rozhlase, i když aktuál- ně každý na jiné stanici.

Vracíš se právě na známá místa, kde jsi svého času působil jako DJ. Teď máš za sebou Mikulášskou retrodiskotéku na Tetíně, kam se chystáš dál? Na stará osvědčená místa se vracím moc rád. Jako asi každý si s chutí zavzpomínám a umáznu pár let. Jestli se teď na něco opravdu těším, tak na návrat ke zmiňovanému dvojdisku. Po 25 letech, 26. prosince, to znovu zkusíme rozjet s Petrem na stejném místě, v Králově Dvoře. Musel jsem Petra trochu přemlouvat, ale nakonec se povedlo. Kulturák sice už neexistuje, ale přesně naproti němu, přes silnici, je sokolovna. Tak tam. Na první jednání se starostou místní TJ Radkem Sochrem jsem šel trochu nejistě, ale on mě natolik přesvědčil, že jsem odcházel doslova nadšený a pořádně natěšený. Mám to na Facebooku a překvapilo mě, jaký je o tu akci zájem. Vypadá to, že nás bude asi hodně. Připravujeme i nějaká retro videa, jak šel čas, a tak se zřejmě kromě tance i trochu zasmějeme. Přijď se podívat!

Určitě přijdu, už se nemohu dočkat... Kromě toho, že stále pouštíš muziku na diskotékách, pracuješ také v rádiu. Kdy vysíláš? Do listopadu jsem moderoval odpolední proud v ČRo Regina a moc jsem si to užíval. Dva roky den co den hodinový rozhovor s nějakou zajímavou osobností. Celkem okolo pěti set hostů! To mě velmi bavilo a přiznám se, že mi teď rozhovory trochu chybí, ale jistě není všem dnům konec. Regina zanikla, její frekvenci převzalo Radio plus. Ale zase vznikla nová stanice Regina DAB Praha, kam jsem nastoupil i já. Vysílám každý všední den od 10 do 15 hodin. Je to pilotní projekt Českého rozhlasu v digitálním rozhlasovém pásmu. Hrajeme moderní šlapavou muziku a každých 15 minut vysíláme i propracovaný dopravní servis.

Máš nějaké vánoční přání? Co bys popřál rodině, přátelům, čtenářům? V první řadě a úplně všem přeji zdraví. Bez zdraví se všechno stává ničím. A taky přeji štěstí - na Titaniku, jak známo, byli všichni zdraví, ale štěstí měli jen někteří... První adventní neděli jsem moderoval rozsvěcení vánočního stromu v Litoměřicích. V rámci ankety jsem se ptal dětí, co by si přály od Ježíška. Vedle tabletů, počítačů, telefonů a jiných nezbytností mě odzbrojila jedna asi dvanáctiletá holka. Přála si, aby se k sobě zase vrátili máma s tátou. Kéž by Ježíšek uměl i takové zázraky...

